

[Kai Moltke.]

fornuftige ændringer i de oprindelige lovforslag. Jeg vil indrømme, at der er stillet fornuftige ændringsforslag fra socialdemokratiets og SFs side, og jeg skal i denne omgang for mit vedkommende opfordre til, at man stemmer for disse fornuftige forslag, men at man med hensyn til loven som helhed som en løsning på de rejste problemer tænker sig godt om et par gange til.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil begynde med at takke ordførerne for den tilslutning, de gennemgående har givet til hovedbestemmelserne i lovforslagene. Jeg kan fuldt ud erkende, sådan som hr. Helge Nielsen også fremhævede det, at der er sket væsentlige ændringer i lovforslaget om sanering under dets behandling i folketingsudvalget.

Når der engang bliver tid til det, kunne det måske være af interesse for folketinget nærmere at følge, hvordan denne lov er kommet til verden. Udgangspunktet har jo været et materiale, der lå i boligministeriet, og som derefter grundigt har været overvejet med de interesserede kommuner, og som derefter på et meget tidligt tidspunkt, før lovforslaget blev fremsat i folketinget, har været drøftet på grundlag af et notat i boligudvalget.

Vi ved, at boligudvalget har været på studierejse til Göteborg, selv har vi foretaget undersøgelser af forskellig art, der er foretænket forhandlet med Københavns kommune, med Købstadforeningen, Bymæssige Kommuner, og der har været ført forhandlinger med ejer- og lejerorganisationer. Derefter er lovforslaget fremsat, og efter dets fremsættelse har det ikke alene været behandlet i boligudvalget, men ikke mindst i den kommune, hvis problemer det i første række berører, nemlig Københavns kommune; der er holdt flere dages møder om lovforslaget, og bistået af embedsmænd fra boligministeriet er dette gennemgået paragraf for paragraf, og dette materiale er inddraget i boligudvalgets overvejelser lige så vel som det materiale, der blev stillet til rådighed i kraft af den undersøgelse, der blev foretaget af socialforskningsinstituttet.

Jeg synes nok, man må sige om dette lovforslag, at det er blevet virkelig grundigt behandlet, og jeg tror, at den behandlings-

måde, der er anvendt, har bidraget til, at man kunne undgå at nedsætte en speciel kommission, og at man altså har kunnet komme hurtigere igennem med selve opgavens løsning. Jeg vil gerne takke udvalget for den interesse, det har vist arbejdet.

Hr. Helge Nielsen berørte enkelte spørgsmål, som jeg gerne vil give et par kommentarer til.

Det første, jeg vil nævne, er spørgsmålet om byrdefordelingen ved storsaneringer. Jeg har naturligvis bemærket udvalgets udtalelse på dette punkt, og det er helt klart, at når den første storsaneringsplan bliver forelagt, vil vi også kunne drøfte disse ting i boligudvalget, selv om man nok må være opmærksom på, at en ændret byrdefordeling utvivlsomt ikke kan finde sted inden for lovens rammer, men at dette specielle punkt i så fald kræver en særlig lovgivning. Jeg vil gerne sige, at jeg mener ikke, man kan være fuldstændig sikker på, at et forøget saneringstilskud er af væsentlig, afgørende betydning for en kommunes beslutning om at lade en storsanering gennemføre.

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Helge Niensens hovedbetragtninger, i hvert fald for så vidt angår planlægningen, men formoder, at han deler min opfattelse, nemlig at planlægning primært må være en kommunal opgave; men det er klart, at hele storsaneringsbegrebet giver den kommunale planlægning nogle muligheder, som den ikke hidtil har haft.

Med hensyn til hr. Helge Niensens bemærkninger om ejerlejligheder, forekom de mig at indeholde noget nyt, idet socialdemokratiet med disse bemærkninger også vendte sig mod tanken om ejerlejligheder i nyt byggeri. Jeg har godt været opmærksom på, at man var modstander af udstykning af ejerlejligheder i ældre byggeri, men jeg har hidtil haft den opfattelse, at man var tilhænger af tanken om ejerlejligheder i nyt byggeri.

Når jeg kommer ind på det emne, er det, fordi hr. Helge Nielsen omtalte et tilfælde, hvor A købte en ny ejerlejlighed og udlejede den til B, og så gik den vice versa fra B til A, og så mente han, at der kunne være tilfælde, hvor man i så fald kunne få boligsikring. Dette, kan jeg sige, er en klar omgældelse af boligsikringsloven, og i så fald er det kommunens pligt at gribe ind, og hvis kommunerne ikke skulle gøre det med til-